

KAHDESTA TIESTÄ

Äskettäin julkaistussa kirjoituksessa, joka on kiinnittänyt itseensä tietoisten työläisten huomion, kaukasialaisten likvidaattorien johtaja An ilmoitti, ettei hän hyväksy „Lutshin” ja sen seuraajien kantaa, heidän *opportunistista* taktiikkaansa.

Tämä ilmoitus merkitsee „Elokuun blokin” *hajoamista*; mitkään kieräilyt ja metkut eivät voi kumota tätä tosiasiaa.

Tällä kertaa haluaisimme kuitenkin kiinnittää lukijain huomion toiseen asiaan, nimittäin Anin järkeilyihin Venäjän kahdenlaisesta kehitystiestä. An kirjoittaa:

„„Lutsh” sitoo taktiikkansa reformien mahdollisuuteen, se pitää suuntanaan reformeja. „Pravda” sitoo taktiikkansa „myrskyyn”, se pitää suuntanaan murskaamista”.

An tekee tästä johtopäätöksen: on yhdistettävä *kumpikin* taktiikka. Johtopäätös on kelvoton. Johtopäätös ei ole marxilainen.

Tarkastakaamme asiaa.

Mikä määrää Venäjän *tien*, Venäjän kehityksen luonteen ja nopeuden?

Yhteiskunnallisten voimien keskinäissuhde, luokkataistelun resultantti.

Se on ilmeisen selvää.

Mitkä yhteiskunnalliset voimat vaikuttavat Venäjällä? Millainen on luokkataistelun linja?

Venäjä on kapitalistinen maa; se ei voi kehittyä muuten kuin kapitalistisesti. Venäjä elää nykyään porvarillis-demokraattisen uudistuksen aikaa, maaorjuudesta vapautumisen aikaa. Yleismaailmallisen kapitalismin vallitessa on Venäjän

vapautuminen orjuudesta väistämätöntä. Toistaiseksi on epäselvää vain se, millainen tulee olemaan orjuutuksesta vapautumaan pyrkivien yhteiskunnallisten voimien resultantti. Nämä voimat ovat pääasiassa seuraavat: 1) porvarillinen monarkistinen liberalismi (kapitalistit sekä osittain progressisti- ja kadettipuolueeseen ja osaksi lokakuulaispuolueeseen kuuluvat tilanherrat); 2) porvarillinen demokratia (talonpoikaisto, kaupunkien pieneläjät, intelligenssi j.n.e.); 3) proletariaatti.

Kukin näistä luokista toimii (tarkoitamme tietenkin vain joukkojen toimintaa) sitä linjaa, jonka määrää kunkin luokan taloudellinen asema. Resultantteja tulee olemaan ja voi olla *vain yksi*.

Missä mielessä sitten voidaan puhua Venäjän kahdesta tiestä? Vain siinä mielessä, ettemme tiedä emmekä ennen taistelun loppua voikaan tietää tuota resultanttia, joka tulee lähemmäksi *toista* noista *kahdesta* yksinkertaisimmasta, selvimmästä ja kaikille heti havaittavasta linjasta. Ensimmäinen linja on „reformit”, toinen on „myrsky”.

Reformeiksi sanotaan sellaisia uudistuksia, jotka *eivät* riistä valtakunnassa valtaa vanhan hallitsevan luokan käsistä. Päinvastaista laatua olevia uudistuksia sanotaan „myrskyksi”. Porvarillisen liberalismien luokkaedut vaativat *vain* reformeja, sillä porvaristo pelkää „myrskyä” enemmän kuin taantumusta, porvaristo tahtoo säilyttää vanhat, maaorjuuden aikaiset laitokset (byrokraatian, kaksi kamaria j.n.e. j.n.e.) puolustautuakseen työväeltä. Talonpoikaisto on porvarillis-demokraattisen uudistuksen aikana poikkeuksetta kaikissa maissa, muun muassa Venäjällä, horjunut porvariston ja proletariaatin välillä. Tällaista horjuntaa ei voida välttää, sillä talonpojat ovat tilanherrojen ja maaorjuuden vastustajia, mutta samalla he ovat pienisäntiä, pikkuporvareita.

Mitä proletariaattiin tulee, niin sen edut, jotka käyvät yhteen väestön valtavan enemmistön, kaikkien riistettyjen etujen kanssa, kulkevat tietä, joka *ei ole* reformistinen, kulkevat tietä, jota Venäjällä luonnehtivat tunnetut „kolme valasta”.

Jos talonpoikien ja väestön enemmistö lähtee kulkemaan liberaalien mukana, niin „tie” on oleva huonoimpia, työläisille ja riistetyille epäedullisin, heille mitä tuskallisinta. Jos talonpoikien ja väestön enemmistö lähtee kulkemaan työ-

läisten mukana, niin tulos on päinvastainen. Jompikumpi resultantti tulee täydellisesti näkyviin vasta taistelun lopullisena tuloksena.

Nyt näemme, millainen on Anin epäselvän ja sotkuisen ajatuksen todellinen sisältö, Anin, joka on pikemminkin aavistanut kuin ymmärtänyt likvidaattorien opportunismien ja heidän petturuutensa työväenluokkaa kohtaan.

Likvidaattorit ovat reformisteja. He harjoittavat tosiasiallisesti *liberaalista* eivätkä marxilaista politiikkaa, eivät työväenpolitiikkaa; he johdattavat työläisiä alistumaan porvariston tahtoon.

„Pravdalaiset” harjoittavat marxilaista, proletaarista politiikkaa, puolustaen Venäjän uudistamisessa työväenluokan etuja. Eivätköhän „pravdalaiset” jätä huomioimatta reformien käyttöä? Tähän on helppo vastata viittaamalla tosiasioihin. Ottakaa esimerkiksi vakuutus — todellinen eikä luuloteltu reformi. Kaikki näkevät, että pravdalaiset ovat „tarttuneet” siihen kymmenen kertaa hanakammin kuin likvidaattorit: katso aikakauslehteä „Voprosy Strahovaniija”⁸⁹ ja Yleisvenäläisen vakuutusneuvoston vaalien tuloksia.

Ottakaa esimerkiksi taloudellisen taistelun „osittaisvaatimukset” lakkojen yhteydessä. Kaikki tietävät, että pravdalaiset käyvät tätä oikeaa eikä luuloteltua kampanjaa tuhat kertaa laajemmin ja tarmokkaammin.

Jos olisi olemassa sellainen ryhmä, joka kieltäisi reformien ja osittaisten parannusten käyttämisen, niin sen kanssa *ei saisi* liittyä yhteen: se olisi työläisille vahingollista, epämarxilaista politiikkaa.

Likvidaattorienkaan kanssa ei saa liittyä yhteen, sillä „maanalaisuuden” kieltäminen ja soimaaminen, kahden „valaan” kieltäminen ja lykkääminen tuonnemmaksi, taistelu julkisen puolueen puolesta sekä poliittisten reformien mahdollisuuden julistaminen nykyisellä Venäjällä — kaikki tämä on työväenluokan pettämistä, porvariston puolelle siirtymistä.

Pravdalaiset „pitävät suuntanaan myrskyä eli murskaamista”, kuten An on sanonut, mutteivät jätä käyttämättä — sen osoittavat tosiasiat — ainoatakaan, pienintäkään mahdollisuutta todellisten reformien ja osittaisparannusten hankkimiseen, selittäen joukoille samalla reformismien

valheellisuutta. Tällainen taktiikka on ainoa oikea, ainoa marxilainen taktiikka, ja tämän vuoksi koko Venäjän tietois-
ten työläisten suuri, valtava enemmistö onkin hyväksynyt
sen (tämän ovat todistaneet tosiasiat, työläisryhmien luvut).

Vain pikkuporvarillisen demokratian kannattajat, narod-
nikit ja likvidaattorit, käyvät taistelua työläisiä vastaan,
„pravdalaisuutta” vastaan, mutta tuloksetta.

„Rabotshi” № 3,
toukokuun 24 pnä 1914

Julkaistaan „Rabotshi” lehden
tekstin mukaan
